अथानंतरंसूदवेषोराक्षसः पार्थिवायमानुषमांसंपक्कंन्यवेदयत् ॥ इदमन्नंसिद्धमितिनिवेदनप्रकारः ॥ २५ ॥ राजापि सामिषंमानुषमप्यमानुषंतद्भविष्यमित्येवविज्ञाय प त्न्यासार्धंवसिष्ठायोपाहरत् ॥ २६ ॥ मानुषमामिषंभोजनागतंज्ञात्वा भोजनरसवशेनेतिभावः ॥ २७ ॥ एतद्भोजनं मानुषामिषभोजनं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥३१॥३२॥

समानुषमथोमांसंपार्थिवायन्यवेदयत् ॥ इदंस्वादुहविष्यंचसामिषंचान्नमाहृतं ॥ २५॥ सभोजनंवसिष्ठायपत्न्यासार्धमुपाहरत् ॥ मदयंत्यानरश्रेष्ठसामिषंरक्षसाहृतं ॥ २६॥ ज्ञात्वातदामिषंविप्रोमानुषंभोजनागतं ॥ क्रोधेनमहताविष्टोव्याहर्तुमुपचक्रमे ॥ २७॥ यस्मात्त्वंभोजनंराजन्ममैतद्दातुमिच्छसि ॥ तस्माद्भोजनमेतत्तेभविष्यतिनसंशयः ॥ २८॥ ततःक्रुद्धस्तुसौदासस्तोयंजग्राहपाणिना ॥ वसिष्ठंशप्तुमारेभेभार्याचैनमवारयत् ॥ २९ ॥ राजन्प्रभुर्यतोस्माकंवसिष्ठोभगवानृषिः ॥ प्रतिशप्तुंनशक्तस्त्वंदेवतुल्यंपुरोधसं ॥ ३० ॥ ततःक्रोधमयंतोयंतेजोबलसमन्वितं ॥ व्यसर्जयतधर्मात्माततःपादौसिषेचच ॥ ३१ ॥ तेनास्यराज्ञस्तौपादौतदाकल्मषतां गतौ ॥ तदाप्रभृतिराजासौसौदासःसुमहायशाः ॥ ३२ ॥ कल्माषपादःसंवृत्तःख्यातश्चैवतथानृपः ॥ सराजासहपत्न्यावैप्रणिपत्यमुहुर्मुहुः ॥ पुनर्वसिष्ठंप्रोवाचयदुक्तंब्रह्मरूपिणा ॥ ३३॥ तच्छ्रुत्वापार्थिवेंद्रस्यरक्षसाविकृतंचतत् ॥ पुनःप्रोवाचराजानंवसिष्ठःपुरुषर्षभं ॥ ३४ ॥ मयारोषपरीतेनयदिदंव्याहृतंवचः ॥ नैतच्छक्यंवृथाकर्तुंप्रदास्यामिचतेवरं ॥ ३५ ॥ कालोद्वादशवर्षाणिशापस्यांतोभविष्यति ॥ मत्प्रसादाच्चराजेंद्रअतीतंनस्मरिष्यसि ॥ ३६ ॥ एवंसराजातंशापमुपभुज्यारिसूदनः ॥ प्रतिलेभेपुनाराज्यंप्रजाश्चैवान्वपालयत् ॥ ३७ ॥ तस्यकल्माषपादस्ययज्ञस्यायंतनंशुभं ॥ आश्रमस्यसमीपेस्मिन्यन्मांपृच्छसिराघव ॥ ३८ ॥

वसिष्ठं शुद्धवसिष्ठं ॥ ब्रह्मरूपिणामायावसिष्ठेनयदुक्तं सामिषभोजनप्रार्थनं ॥ ३३ ॥ तद्रक्षसाविकृतं कृतमितिशेषः ॥ एतद्राजवचनंश्रुत्वा पुनर्वसिष्ठःप्रोवाच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ द्वादश वर्षाणिकालोव्यतीतश्चेदितिशेषः ॥ अतीतंस्मरंराजत्वंच नशापभोगकालेस्मरिष्यसि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कल्माषपादइति मित्रसहस्यैवनामांतरं ॥ ३८ ॥